

[Alfred Jensen.]

tere dagpengebeløb, børnetilskud og huslejhjælp. Jeg har vel lov til at tage det som tegn på en erkendelse af, at det, der ydes, ikke er tilstrækkeligt, og at man står overfor en revision af de forskellige satser, der findes i lovgivningen. Jeg forstår så udmærket, at regeringen ikke har nogen bemærkninger at gøre hertil, for det er jo en kendsgerning, at de arbejdsløses understøttelse ikke er blevet reguleret mere end det, pristalsreguleringen hjemler; der er jo ikke givet en eneste rød øres regulering mere, og når man ser på de reguleringer, de arbejdende har fået, som tjenestemændene har fået — og vi kan tage folketingsmændene med, de er ganske vist ikke tjenestemænd — så forstår man nok, at de arbejdsløse, der lider under de karrige indkomster, de har, ser med megen forundring på den letsindighed, der lægges for dagen, når andre i og for sig bedre stillede medborgeres forhold er til behandling. Tjenestemændene får udover det, reguleringsbestemmelserne giver dem, 14 portioner tillæg. Arbejderne har sikret sig ekstra lønforhøjelser udover, hvad den automatiske lønreguleringsbestemmelse giver, og det har ført med sig, at lønningerne, siden vi gennemførte de satser, der er grundlaget for det, der udbetales nu, efter den statistik, De samvirkende Fagforbund har optaget i deres håndbog for i år, er steget med ca. 80 pct. Heroverfor står så stigninger i de forskellige beløb for de arbejdsløse på 30 pct. Jeg tvivler på, at de beløb, der i sin tid fastsattes, var rimelige, men helt galt bliver det da, når der ikke sker nogen regulering i tider, hvor prisniveauet er så svingende, og hvor andre sikrer sig lønforhøjelse. Derfor er det nødvendigt, at vi ser på disse beløb, og jeg vil også gerne gøre et par bemærkninger om dem.

Jeg skal ikke sige så meget om selve dagpengebeløbet, men jeg vil tro, at enhver her er klar over, at for 12 kr. 20 øre om dagen er et ægtepar ikke i stand til at få ordentlig føde, i det hele taget eksistere ordentligt, og det er jo med rette fremhævet, at det ugentlige understøttelsesbeløb ikke engang når op på det, de arbejdende får i dyrtidstillæg, altså kun i dyrtidstillæg; det ligger i øjeblikket en femkroneseddel

under, og det vil det vel også gøre, når den kommende regulering træder i kraft den 1. april. Det siger sig selv, at her er en regulering nødvendig. Det er nødvendigt, at der ydes en forhøjelse, således at de beløb, der ydes de arbejdsløse, så nogenlunde kan strække til; det kan de ikke i øjeblikket.

Børnetillægget, som i sin tid var 1 kr. og siden er forhøjet til 1 kr. 30 øre, strækker ikke til, det kan enhver sige sig selv; hvem kan forsørge et barn for 1 kr. 30 øre om dagen? Det er vel heller næppe de beløb, man regner med, når man beregner omkostningerne ved at opføde et barn. Det udvalg, der i sin tid syslede med spørgsmålet om præmieopsparing, kom til det resultat, at omkostningerne ved at opføde et barn måtte sættes til 1 500 kr. om året. Men det beløb, der udbetales her, kommer ikke nær så højt op, ikke engang op på de fradrag, der gives i henhold til skattelovgivningen, hvor dog det laveste beløb er 500 kr. i landkommunerne, men hvor der, når der er tale om flere børn, må regnes med betydeligt større beløb, i hovedstaden et beløb på 800 kr. De arbejdsløse får kun 1 kr. 30 øre daglig, og her må man mærke sig, at de kun får disse penge til børnene de seks dage om ugen, den syvende dag — jeg ved ikke, om det er søndagen — er fastedag. Det vil sige, at alt i alt får en arbejdsløs til føde og klæder til et barn 420 kr. årlig. Det er indlysende, at det er et altfor ringe beløb, et beløb, som slet ikke rækker til, men forlængst burde være forhøjet. Når vi yderligere befinder os i en situation som denne, er det derfor kun helt rimeligt, at vi tager disse satser op til revision og foreslår en forhøjelse, så man når frem til at give et beløb, der virkeligt strækker til. Jeg vil tro, at der også skulle være lydhørhed for disse synspunkter, al den stund der er mange her, der taler børnenes sag og taler om, at der skal føres familiepolitik. Mon man ikke kunne udstrække denne familiepolitik til også at gælde arbejdsløshedslovgivningen?

Hvad huslejhjælpen angår, er det jo et spørgsmål om, hvor meget prisniveauet er steget. I henhold til de udgiftstal, statistisk departement udregner, er huslejeniveauet steget langt, langt mere for de yngre aldersklasser, som har måttet sætte bo siden krigen. Det er klart, at det beløb, der fast-